De o Moldovă integrală au nevoie numai moldovenii?

Stau și mă gîndesc: ce-o să fie și cum o să fie mai departe? Printre altele mă gîndesc de ce tac rușii care trăiesc de partea dreaptă a Nistrului? Îl susțin pe Smirnov? Acceptă programul dezmembrării republicii, separarea Transnistriei de Moldova? Păi, în cazul acesta, cine are de pierdut mai mult?!

Hai să ne punem cazanul la foc, vorba ceea, și să vedem ce fiertură o să iasă. Să zicem, că lui Smirnov (fiind dirijat de Centru prin «SOIUZ»-ul lui Blohin!) îi reușește să rupă Transnistria de Republica Moldova. Ce se întîmplă după aceea? Să medităm, să presupunem, să urmărim în închipuire consecințele, fie că vom greși pe ici, pe colo. Dar evenimentele au logica lor!

Parlamentul Republicii hotărăște ieșirea R.S.S. Moldova din componența U.R.S.S. Fiindcă să nu creadă Smirnov și Pologov, împreună cu «Halci», că vor izbuti prin acțiunile sale să obțină demisia Guvernului și dizolvarea Parlamentului. Poporul moldovenesc nu va permite așa ceva. Poporul — dacă o să ajungă situația pînă la atîta! — mai degrabă va ceda Transnistria decît va merge la acest «compromis» cu jertfirea Guvernului său și a Parlamentului. Pentru că e clar ca bună ziua! Jertfind guvernul lui Mircea Druc și Președintele Republicii Mircea Snegur înseamnă să pierdem tot ce avem: Republică, Demnitate, Suveranitate. Înseamnă sfîrșitul. Catastrofa. Instaurarea unei dictaturi și revenirea la vechea poveste: Grosu—Calin—Bondarciuc, care o să anuleze și limba de stat, și grafia latină, și Tricolorul, și Libertatea. Poporul moldovenesc nu este atît de naiv astăzi că să facă acest «compromis» pe care-l propun Smirnov și Rileacov. Și nici atît de fricos — astăzi!

Vasăzică, un astfel de «compromis» nu trece. Nu numai fiindcă capcana este sesizată. Mai există și o lege a naturii: pentru a-și păstra corpul, în cazul pericolului de moarte, șopîrla cedează coada.

Să zicem că lui Blohin i-a reușit prin «SOIUZ»-ul său din Parlamentul țării să-l influențeze pe Președintele M. Gorbaciov și smirnoviștii au rupt, au smuls Transnistria, au răpit-o. Iar mă întorc la varianta cu care am început, fiindcă alta n-o văd. Parlamentul a hotărît ieșirea Moldovei din componența U.R.S.S. Care va fi soarta rușilor ce vor rămîne să trăiască — unde trăiesc și acuma! — de partea dreaptă a Nistrului: la Drochia, Edineț, Glodeni, Soroca, Bălți, Orhei, Chișinău, Bender, Căușeni, Cahul etc.? Cum se vor clădi relațiile dintre ei și moldoveni?

Relațiile se vor înrăutăți, e natural: rușii vor fi învinuiți că au disecat Moldova! Frica permanentă că republica Moldova se va uni cu România îi va sili să emigreze, să plece peste Nistru. Se întreabă: îi va putea adăposti, le va putea crea condițiile cît de cît normale pentru o existență omenească? De ce nu se gîndesc prietenii noștri ruși la această variantă? Sau poate dumnealor cred că Centrul va continua să preseze asupra Guvernului Moldovei în favoarea lor și, pînă la urmă, le va rezolva definitiv problema? Trebuie s-o spun din capul locului că aceasta este miza cea mai eronată. Și în cazul acesta lucrurile se vor desfășura, pe calea lor firească: cu cît mai mare va fi presiunea Centrului asupra Moldovei, cu atît mai mult se va accelera fenomenul Reunirii cu țara României, fiindcă altă scăpare nu este!

Situația rușilor din Basarabia, după cum vedeți, se va complica și mai mult, ei vor lua calea pribegiei. Iată ce viitor le pregătește Smirnov!

Politica pe care o face Blohin cu mîinile lui Smirnov și K° este un rebus ușor de ghicit. Calculele lor sînt ușor descifrabile. Anume «calculele»! Trebuie să menționăm că nemții sînt mai dotați în calcule ca Blohin și tot n-au putut să prevadă prăbușirea momentană a zidului de la Berlin.

«Greșeala» nemților se vinde astăzi cu bucățica — ca suvenire ale imprevizibilului. Cu alte cuvinte, există în politică și o «buturugă» mică, ce stă totdeauna ascunsă și-și așteaptă momentul ca să răstoarne carul mare. Această «buturugă» mică este ascunsă în fenomenul emotiv. Politicienii îl ignorează sau, în general, nu-l pun la socoteală, fiindcă el — acest fenomen — este incalculabil. Karl Marx cît de deștept a fost și a calculat (fără mașină de calcul!) toate celea, debit, credit, saldo, crezînd că o societate poate fi fericită numai neavînd ce face... și a dat greș. O societate trebuie să și plîngă, nu numai să rîdă. Numai prin rîs lumea înnebunește. Și numai prin calcule nu se ghicește. Mai există și vis. Și o dorință niciodată împlinită — fenomenul emotiv. El este depus și în pasărea care, pentru a-și salva puii, se aruncă asupra fiarei, și în omul care trece prin zidul de beton.

Granița de la Prut nu este un obstacol pentru reunirea unui popor. Explozia sîngelui a unui popor este mai puternică ca explozia unei bombe, oricît de atomică sau hidrogenică ar fi ea! Dacă e vorba să ne păstrăm sîngele rece — să nu ne grăbim. Dar nici pe noi să nu ne grăbească! Să lăsăm lucrurile să decurgă de la sine. Să fim calmi și îngăduitori. Și lucizi.

Și s-o luăm iar de la cap: de ce tac frații ruși care trăiesc în Basarabia, acum, cînd li se pregătește capcana cea mai urîtă a soartei? Acțiunea lui Smirnov din Tiraspol, dirijată din Centru, este o aventură păguboasă pentru populația rusofonă din Basarabia.

Cea mai bună ieșire din situație și cea mai frumoasă variantă este să trăim toți în liniște și pace într-o Moldovă integrală și independentă. Dar pentru aceasta ar trebui să-și depună efortul nu numai moldovenii, ci și frații noștri ruși.

Alexei MARINAT.